

Cộng Sản Việt Nam qua Văn Thơ Phản Kháng và Châm Biếm

Lâm Văn Bé Sao lục và chú thích

Sau 38 năm cai trị bằng độc tài và thối nát, đảng Cộng Sản Việt Nam đã biến đất nước thành một mảnh đất tang thương, một xã hội băng hoại. Ngoài những phản kháng tích cực, người dân còn dùng những câu vè, câu ca dao, câu thơ để mô tả nỗi thống khổ, biểu lộ sự oán hờn và khinh bỉ đối với chế độ. Trong lịch sử, chưa bao giờ có loại văn chương bình dân châm biếm, nhục mạ chế độ cảm quyền một cách nặng nề như dưới thời Cộng Sản Việt Nam.

Để trình bày phần nào diện mạo của xã hội VN và phản ứng của người dân, chúng tôi sao lục một số câu vè, câu ca dao, câu thơ đã và đang lưu hành trong dân gian với những chú thích cần thiết, sắp xếp theo mẫu tự của tiểu đề, và theo dòng diễn tiến của các biến cố để độc giả cùng chia sẻ nỗi đau của dân tộc và niềm hi vọng sớm thoát khỏi ách thống trị của bạo quyền CS. Bởi lẽ lối văn chương truyền khẩu này đa dạng và có nhiều dị bản, độc giả có thể tìm thấy những văn bản khác, nhiều khi có ý nghĩa và thú vị hơn.

30 tháng tư 1975 : Cộng Sản chiếm Saigon

1. Khi những chiếc xe tăng đầu tiên của CS tràn vào Saigon, dân chúng hoảng hốt tìm mọi cách để trốn chạy

Chạy, chạy
Tự do, độc lập nhất trên đời,
Thiên hạ sao mà chạy chết thôi!
Mới thấy bóng cờ sờn tóc gáy,
Vừa nhìn ảnh bác toát mồ hôi.

2. Sau 30 tháng tư, các cán ngổ lẩn lượt từ hầm hố chui ra, từ miền Bắc tràn vào Saigon để chiếm đóng nhà cửa của người dân, áp dụng ngay chính sách vơ vét tài sản của miền Nam. Họ ngỡ ngác trước những tiến bộ kỹ thuật chưa từng thấy mà từ bao năm họ sống trong gọng kềm của tuyên truyền láo khoét là miền Nam nghèo đói lạc hậu. Họ chưa từng thấy cái thàng máy, nuôi heo trên cao ốc, ngồi chồm hồm trên xe hơi như người Mường người Mán vào thành phố..

Chim xa rừng còn thương cây nhớ cội
Việt Cộng về thành làm tội dân ta

3.

Tiến về Sài Gòn quan chiếm nhà mặt tiền
Tiến về Sài Gòn quan chiếm nhà thật to
Tiến về Sài Gòn, giải phóng đời quan

4. Giấc mơ của người cán bộ miền Bắc khi vào Nam sau 1975 là đem được về Bắc ba bảo vật là chiếc xe đạp, cái đồng hồ và cái radio (đạp, đồng, đài :3Đ).

Thiệu-Kỳ hai đưa đi đâu
Mà dinh Độc Lập âu sầu thế kia
Thiệu Kỳ đã téch từ khuya
Để cho nón cối nó vào ở thay
Dép râu trong đó phơi đầy
Ngoài này sách quý ta bày bán «son»
Quê hương tím ngắt hoàng hôn
Bữa lưng bữa vực thêm cồn lòng ta

5. Cũng trong thời kỳ này, một số thân nhân của người miền Bắc vào Nam tìm gặp bà con đã di cư vào Nam hồi 1954. Đồng thời xin hàng hóa đem về Bắc nên dân gian có câu Vào Nam nhìn họ, về Bắc nhận hàng. Nhưng sau đó, CS dờ dờ lưu manh cướp đoạt tài sản của dân miền Nam qua các chiến dịch đổi tiền, đánh tư sản để tải về miền Bắc đa số tài sản của miền Nam nên dân Miền Nam gọi bọn CS là dân 4V (Vào Vợ Vết Vết). Bài hát Tình Bắc duyên Nam (Khúc hát ân tình) của Xuân Tiên đã cải biên thành bài hát «Vào Vợ Vết Vết» có thể nghe trên Youtube rất dễ tìm. Đến thời kỳ đổi mới sau 1990, cán bộ trở nên giàu có hơn nhờ tham nhũng thì lúc này họ đã cởi lớp quay ra mơ có 3VL (vàng lá, vi-la, vợ lẽ). Trong khi dân miền Bắc (VNDCCH) muốn có 3VL thì dân miền Nam (VNCH) có nhãn hiệu là dân 4Đ : đỏi, đi (mong đi vượt biên), đồ (mong nhận hàng hóa từ ngoại quốc gửi về), đợi (đợi đi theo chương trình HO)

Cái đạp cái đồng cái đài
Có ba cái ấy đời ta huy hoàng
Đã thế lại còn vinh quang
Lại còn theo gót con đường Bác đi.

6. Đường phố Saigon-Chợ Lớn bị đổi thành những tên mới xa lạ, kỳ quặc, bị nhân dân châm biếm

Nam Kỳ Khởi Nghĩa tiêu Công Lý
Đồng Khởi vùng lên mất Tự Do
Cách Mạng Tháng Tám chiếm Lăng Ông
Lý Tự Trọng tiếm vua Gia Long

7. Dưới mắt Cộng Sản, miền Nam là vùng đất của trụy lạc, cần trừng trị cải huấn

Đường Sài Gòn vừa dài vừa đẹp
Gái Sài Gòn cũng đẹp như tiên
Cho nên cộng sản đổi tên
Để muôn năm bác được ghiền gái tơ
Chị em chỉ mặt bác Hồ
Về ngay quê Nghệ cái đồ không cơm
Trả lại tên cũ đã chôn
Bỏ ngay tên mới lôm côm giả cày
Chí Minh nay đã đến ngày
Ly tình lốt cáo hiện ngay đuôi chồn

8. CS bắt dân cắt tóc ngắn, sửa quần áo « lai căng» (ống loe) và ngay như Trần Bạch Đằng là người gốc miền Nam cũng cấm dân ca vọng cổ. Những câu ca dao châm biếm CS đầu tiên xuất hiện :

Một ngàn chín trăm bảy mươi lăm
Các anh từ Bắc vào Nam
Các anh đến
Nhìn Saigon như thủ đồ của rác
Của xì ke ma túy cao bồi, của tình dục ăn chơi
Các anh bảo con trai Saigon không lưu manh cũng lính ngục
Con gái Saigon không tiểu thư khuê các, cũng dĩ điểm giang hồ
Các anh bảo Saigon là trang sách « hư vô»
Văn hóa lai căng không cội nguồn dân tộc....

9. Sau khi lừa các thị dân về vùng kinh tế mới, nhốt quân nhân công chức «Ngụy » vào các trại cải tạo, CS đưa các cán bộ từ miền Bắc vào để thay thế guồng máy công quyền VNCH. Ngu dốt và tàn bạo thống nhất cả đất nước. Chẳng bao lâu, người xâm chiếm đổi lốt :

Các-Mác (Karl Marx) mà đến Việt Nam
Râu dài tóc rậm công an bắt liền
Các-Mác cầu cứu Ăng-ghe-n (Angel)
Ăng-ghe-n cũng phải đóng tiền cắt râu
Truyền cho bốn biển năm châu
Râu Mao chủ tịch, tóc đầu Lê-Nin
(Mao không có râu còn Lê-Nin không có tóc)

10.

Các anh những người nhân danh Hà Nội sợ đến tái xanh
Khi có ai nói bây giờ trở về Bắc ...
Các anh đang ngồi giữa Saigon nhịp chân,
đã bồm xồm râu tóc, cũng quần jean xắn gấu
Cũng phanh ngực áo, cũng xỏ dép sa bô
Các anh cũng chạy bán người đi lùng kiếm tủ lạnh, tivi, cassette, radio...
Rượu bia và gái...
(Tạ lỗi Trường Sơn/Đỗ Trung Quân)

Cải tạo

Một tuần sau ngày chiếm Saigon, Ủy Ban Quân Quản Saigon (gồm chủ tịch là Tướng Trần văn Trà và các phó chủ tịch là Võ văn Kiệt, Mai chí Thọ, tướng Hoàng Cầm, tướng Trần văn Danh và Cao Đăng Chiếm) ra lệnh cho các quân nhân công chức của «ngụy quyền» phải trình diện học tập cải tạo. Một trang sử bi đát của miền Nam bắt đầu.

11. Phân loại tù cải tạo :

Nhất phi, nhì pháo, tam báo, tứ an
(phi công, pháo binh, tình báo, cảnh sát)
Con Tôm, Con Tép đi đầu
An ninh tình báo theo sau đắp mồ
Lính thủy Đánh bộ Nhảy dù
Có tha tội chết cũng tù chung thân
(Con Tôm Con Tép :CTCT : chiến tranh chánh trị, kể cả các Cha Thầy tuyên úy)

12. Trại cải tạo khắp nơi

Nước ta không có nhà tù
Chỉ toàn trường học tít mù rừng sâu
Học cho trắng xóa mái đầu
Thân làm phân bón tưới màu cỏ hoa
Học cho tan nát cửa nhà
Biến thành dã thú thì ra khỏi trường

13.

Một phen vàng mắt trăm ngàn
Chắt chiu gom góp nuôi chàng biệt giam
Quần giáo nó thật tham lam
Thăm nuôi nó bắt đưa vàng mới cho

14. Nữ công chức, quân nhân cũng bị đi tù

Ở tù lâu quá đi thôi
L** em teo tóp hết rồi Đảng ơi !

15. Nếu may mắn không chết trong các trại tù, trong rừng sâu núi thẳm, thì sau khi ra tù :

Đầu đường đại tá vá xe
Cuối đường trung tá bán chè đậu đen
Giữa đường đại tá rao kem
Bên đường thiếu tá lăm lem tát đĩa

16. Những câu nói lái chua xót của nhân dân:

Kỹ sư đôi lúc làm cư sĩ
Thầy giáo lăm phen cũng tháo dầy
Giáo chức giờ đây đành dứt cháo
Khoái ăn sang nên... sáng ăn khoai

17. Tức khí, người dân chửi đồng

Khôn hồn thả cái tạo ra
Kéo Ngụy trở lại chết cha Đỗ Mười

Chửi «Bác Hồ»

Đại họa đất nước là do đảng Cộng Sản gây ra mà Hồ Chí Minh là kẻ thù số một của dân miền Nam. Trong 24 năm cai trị (1945-1969), HCM đã làm chết 1,7 triệu người VN. Đó là lý do khiến dân VN oán hận, nguyện rửa, chế nhạo «Bác Hồ» bằng nhiều câu vè, câu ca dao thô bạo.

18. Cháu ngoan Bác Hồ

Máy phóng thanh công cộng ra rả suốt ngày những bài hát «Trường Sơn Đông Trường Sơn Tây», «Như có Bác Hồ trong ngày vui đại thắng», trẻ con sửa lại là :

Em thấy Bác Hồ trong nhà thương Chợ Quán
Vừa bước ra thì xe cán bể đầu

hay là :

Như có Bác Hồ trong cầu tiêu đây nắp
Vừa ló ra mà sao thấy thúi rình

19 Cô giáo thầy giáo bắt học sinh phải học hát bài :

Đêm qua em mơ gặp Bác Hồ,
Râu Bác dài, tóc Bác bạc phơ
Em âu yếm hôn lên má Bác
Em vui sướng là em múa hát
Bọn trẻ con cải biên lại là :
Đêm qua em mơ thấy Bác Hồ
Chân Bác dài, Bác đạp xích lô
Em thấy Bác, em kêu xe khác
Bác chửi thề «Mút chỉ nghe con !»

20. Bác Hồ ấu dâm

Bác Hồ với lại bác Tôn (Tôn Đức Thắng)
Hai bác đều thích ôm hôn nhi đồng
Hai bác má đỏ hồng hồng
Các cháu nhi đồng mặt mũi tái xanh

Giữa hai cái mặt chành bành
Chiếc khăn quàng đỏ bay quanh cổ cò

21. *Khi Hồ chí Minh mất (1969), Tôn Đức Thắng thay thế chức Chủ tịch nước cho đến khi chết năm 1980*

Bác Hồ cùng với Bác Tôn
Cả hai Bác ấy thích hôn nhi đồng
Bác Tôn ham nói lòng vòng
Bác Hồ làm hết cả trong lẫn ngoài
Bác Tôn thấy vậy thờ dài
Những chuyện dâm dục Bác tài hơn tôi.

Bác Hồ dâm dục

22. *Lối chơi chữ của dân miền Nam sau 1975 là câu văn có hai nghĩa khi ngắt hay nối chữ cuối hai câu liền nhau (kinh nguyệt, chui ra quần, ma cô) hay viết sai dấu, thiếu dấu mà độc giả vẫn có thể hiểu một nghĩa khác (mũ = mu). Bút Tre là tác giả sở trường về lối viết này, nhiều câu về là của Bút Tre hay cải biên từ thơ của Bút Tre.*

Bác Hồ có một con chim
Bác nhờ chị Định đi tìm cái lông (lồng)
Chị Bình đón Bác dưới mưa
Chị thấy Bác ướt bèn đưa cái nón (nòn)

Chú thích :Nguyễn Thị Định và Nguyễn Thị Bình là 2 nhân vật chủ chốt của Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam. Cái lồng, cái nón ví von cái của quý của hai chị vì bác háo sắc, già trẻ bé lớn bác không tha

23.

Hôm qua còn sống sờ sờ
Mà nay Bác đã cứng đờ cái mình
Vào thăm lãng bác âm u
Chị em bộ đội ngã mu (mũ) ra chào.

24. *CS thần thoại hóa «Bác Hồ » là ăn uống kham khổ, ở độc thân để tranh đấu cho nước, cho dân, nhưng thực sự Bác Hồ là người có nhiều vợ. Có ít nhất bảy người đàn bà đã sống chung với HCM được biết tên là Marie Briere, đảng viên Đảng Xã hội Pháp, Nguyễn Thị Minh Khai, Tăng Tuyết Minh (Zeng Xueminh), Lý Huệ Khanh, Li Sam, lúc Hồ Chí Minh mang tên Lý Thụy ở Quảng Châu và Hong Kong. Lúc HCM về Pắc Pó (Cao Bằng) thì sống chung với Đỗ Thị Lạc, và lúc ở Hà Nội thì có Nông thị Xuân (do Trần Quốc Hoàn, Bộ Trưởng Công An dâng cho Bác, và sau đó Hoàn hãm hiếp vợ của Bác rồi giết để ém nhem). Không phải chỉ có Bác có cái biệt tài nhiều vợ mà các đồng chí của Bác cũng đều đa dâm, đa thê không kể những chuyện vợ chồng chồng chéo với nhau, con roi con rút như tin đồn Nguyễn Tấn Dũng là con của tướng Nguyễn Chí Thanh lúc Thanh vào công tác trong Nam). Khi đi Trường Sơn, có cả một đoàn phụ nữ hộ lý đi theo để phục vụ sinh lý cho các cán bộ cao cấp.*

Bác Hồ nằm giữa hòm kính – (kính)
Nguyệt soi chẳng thấy tức mình chui ra-
Quần chúng cứ ngỡ là ma-
Cô đi dất mối hóa ra Bác Hồ.

25.

Bác Hồ đại trí, đại hiền
Chơi Minh Khai chán, gá liền Hồng Phong
Minh Khai phận gái chữ tòng
Bác Hồ sái nhất, Hồng Phong sái nhì.
Nếu Minh Khai chẳng chết đi

Sái ba, sái bốn ắt thì Kiệt Tôn (Võ Văn Kiệt)

Bây giờ khai hóa bảo tồn

Bác còn nhớ mãi cái I** Minh Khai

(Nguyễn thị Minh Khai là vợ của Lê Hồng Phong, nhưng đã «qua tay» Bác trước lúc Bác ở Hong Kong)

26.

Bác Hồ trợ cái mặt già

Đi đâu dê đó đàn bà ón luôn

Hồ rằng tu ở trong hang

Đêm đêm tìm hóc là chàng bợ ngay

Kể sơ tên tuổi mấy người:

Tuyết Minh, Thị Lạc, ả này Lim Sam,

Vợ Nga vợ Pháp tùm lum,

Vạch ra cách mệnh um tùm lá đa

Than ôi, Bác của đảng ta

“Thần đồ nó ám”, Bác ca đại đồng

27. *Bác Hồ làm tay sai cho Nga Tàu*

Tên nào hay lừa đàn bà,

Là “Bác” của Đảng, Hồ già chứ ai.

Tên nào miệng nói khơi khơi ,

Vì dân, vì nước cả đời độc thân,

Độc thân thấy gái thì lần

Con rơi, vợ rớt thắp phần tóe loe.

Bác già nhưng vẫn còn le

“Ủng hộ” một tí, Bác đê cháu ngoan.

Bác Hồ sống rất thanh đàm

Heo gà dăng đến bác làm sạch tron!

28.

Bác Hồ thuở nhỏ bồi Tây

Đến già Bác lại đu giây Nga Tàu

Cuộc đời cách mạng Bác Hồ

Nâng bi cụ Mác bưng bồ (bô) cụ Mao.

29. *Bài Thăng Bờm cải biên :*

Bác Hồ có cái mặt mo

Bác kính xin đổi ba bò chín trâu

Hồ rằng Hồ chẳng lấy trâu

Nga Sô xin đổi một xâu cá mè

Hồ rằng Hồ chẳng lấy mè

Bác Kính xin đổi một bè gỗ lim

Hồ rằng Hồ chẳng lấy lim

Nga Sô xin đổi đôi chim đời mồi

Hồ rằng Hồ chẳng lấy mồi

Bác Kính xin đổi máu tươi : Hồ cười

Nga Sô thêm tí thịt người Việt Nam

Mặt mo, Hồ đúng Việt gian.

Bác Hồ gây đại họa cho dân

30.

Bác Hồ chết phải giờ trùng

Nên bày con cháu dờ khùng dờ điên

Thằng tỉnh thì đã vượt biên
Những thằng kẹt lại chẳng điên cũng khùng.

31.

Bác Hồ chết phải giờ thiêng,
Để cho con cháu nửa điên nửa khùng
Bác Tôn chết phải giờ trùng
Nên bày con cháu nửa khùng nửa điên
Không khùng thì đã vượt biên
Ủy viên Đảng bộ toàn điên với khùng.

32. Giống như Trung Quốc, VN cũng có «bè lũ 4 tên» mà nhân dân oán ghét và mong cho 4 tên này chết. Đó là hồ: cái hồ (Hồ chí Minh), đồng : cánh đồng (Phạm Văn Đồng), chinh : cái chiêng (Trường Chinh Đặng Xuân Khu), giáp : áo giáp (Võ Nguyên Giáp). Hai câu thơ nhại theo Sấm Trạng Trình.

Bao giờ hồ cạn đồng khô
Chinh rơi, giáp rách, cơ đồ mới yên

33. Bài hát «Thành phố mang tên Bác» được cải biên:

Từ thành-phố này Người đã ra đi
Bao năm ước mơ nay Bác trở về
Trong chiến dịch này Bác đã cùng về với lũ đầu trâu
Bác đến từng nhà, bắt hết cụ già
Cầm tay chúng con, Bác dắt vào nhà lao Chí Hòa
Thành-phố Hồ Chí Minh
Nhà tù mọc khắp nơi
Trong mỗi vi-la. Trong mỗi bin-đình
Trong mỗi quận, phường chỗ nào cũng nhốt
Lời Bác thiết tha:Tù mãi khó ra
Sáng mãi tên Người,
Thành-phố Hồ Chí Minh

Chửi bọn lãnh đạo chớp bu đảng Công Sản

34.

Thằng Đồng, thằng Duẩn, thằng Chinh
Vi ba thằng ấy, dân mình làm than
Trường Chinh, Lê Duẩn, Văn Đồng
Ba thằng cùng béo, vật lông thằng nào
Vật lông cả đám cho tao
Xỏ râu chúng lại đem mà ra phơi

35.

Anh Đồng, anh Duẩn, anh Chinh
Ba anh có biết dân tình hay không ?
Rau muống nửa bó một đồng
Con ăn bố nhịn, đau lòng thằng dân.

36.

Phủ Chủ tịch có con dê,
Làm bao cán bộ vỗ về mệt công
Dê Duẩn lẩn tránh đám đông
Tối ngày tìm húc cái lông không g (I**)
Chú thích : Lê Duẩn nổi tiếng là dâm dục, cưỡng hiếp cán bộ.

37. Ông Mười thiên lợn bỏ nghề (*Đỗ Mười*)
 Bây giờ cố vấn, ê hề đô-la
 Cửa dân là của đảng ta
 Nếu không tham những sao là bí thư?
38. Ông Phiêu đề xuất tự phê (*Lê Khả Phiêu*)
 Xưa nay tự kiểm là nghề trung ương
 Đảng ta giữ vững lập trường
 Quốc doanh tham những chẳng nhường cho ai.
39. Kiếp sau xin chớ làm người
 Làm Võ văn Kiệt chơi bời sướng hơn.
40. Đỉnh cao trí tuệ loài người
 Ai hơn hoạn nạn Đỗ Mười nhà ta
 Sú* chột ngu dốt ậm à
 Hai thằng người địt Tàu Nga khen thòm (thơ m).
 (* Sú chột : Lê Đức Anh vì có thời làm surveillant công ty cao su ở Dầu Tiếng)
41. Mĩa thay Chủ tịch Nguyễn Minh
 Triết ta thua Lý ngang nhiên bịt mồm
 (Nguyễn Minh Triết không trả lời được khi bị chất vấn lúc sang Mỹ về vụ bịt miệng LM Nguyễn Văn Lý ở tòa án)
42. Ngày xưa đại tướng công đồn
 Ngày nay đại tướng bịt l** chị em
 Ngày xưa đại tướng cầm quân
 Ngày nay đại tướng cầm quần chị em
 Chú thích : Võ Nguyên Giáp bị phe Lê Duẩn, Lê Đức Thọ làm nhục, tước hết binh quyền, bị giáng chức giao cho phụ trách chương trình hạn chế sinh đẻ
43. Nhà thơ thì làm kinh-tế (*)
 Quan thống-chế thì đặt vòng xoắn.(**)
 (*Tố Hữu : Bộ Trưởng kinh tế, ** Võ Nguyên Giáp; Phụ trách chương trình hạn chế sinh sản)

Đăng ký hộ khẩu

44. Thời Thiệu-Kỳ, vì có tự do nên dân có thể biểu tình đả đảo nhưng dân không đói, còn thời Bác cái gì cũng phải đăng ký tuy đảng hô hào có tự do

Ở với Hồ Chí Minh
 Cây đình phải đăng ký
 Trái bí cũng sắp hàng
 Khoai lang cần tem phiếu
 Thuốc điều phải mua bông
 Lấy chồng nên cai đê
 Bán lẻ chạy công an
 Lang thang đi cải tạo
 Hết gạo ăn bo bo
 Học trò không có tập

Độc Lập với Tự Do
Nằm co mà Hạnh Phúc !

45.

Đả đảo Thiệu Kỳ
Mua cái gì cũng có
Ủng hộ Hồ Chí Minh
Mua cây đình cũng phải xếp hàng

Đánh cướp tư sản, đổi tiền

Bốn tháng sau chiếm Saigon, tháng 9-1975, CS bắt đầu chiến dịch X2 đánh tư sản mại bản

46. *Cùng lúc, CS áp dụng chiến dịch X3 là đột ngột đổi tiền làm tán gia bại sản người dân miền Nam, từ giàu tới nghèo. Mỗi gia đình được đổi tối đa 100 000 đồng và cứ 500 \$ tiền cũ bằng 1\$ mới. Phần tiền còn lại đổi thành tiền mới nhưng phải gửi vào ngân hàng của chánh phủ. Tiền cũ giữ lại nhà kể như vô giá trị. Cả nước bị đả ả cướp công khai.,*

Hôm qua Đảng hứa quyết lòng:
“Cái kim sợi chỉ, Đảng không tơ hào.”
Hôm nay ma quỷ ập vào
Cái kim để lại, bạc vàng cáo đi.
Dân khờ trở mắt xầm xì:
“Hôm qua thế ấy, hôm nay thế này.”
Đảng rằng: “Đảng có dối chi,
Vàng bạc quý giá, báu gì cái kim?”
Con ơi nhớ lấy câu này
Cướp đêm kiểm soát, cướp ngày kiểm kê

47.

Năm đồng đổi lấy một xu
Thằng khôn đi học, thằng ngu làm thầy
Người khôn ở chốn lao tù
Để cho đũa dạy võng dù nghinh ngang
thằng khôn : quân cán chính VNCH đi học cải tạo -- thằng ngu : thằng quản giáo CS (thầy)

Đi lại trong nước

48. *Cải biên theo đoạn mở đầu của Truyện Kiều*

Trăm năm trong cõi người ta
Ở đâu cũng được đi ra đi vào
Chậm tiến như ở nước Lào
Người dân vẫn được đi vào đi ra
Tiên tiến như ở nước Nga
Người ta vẫn được đi ra đi vào
Xa xôi như xứ Bồ Đào
Đồng bào vẫn được đi vào đi ra
Đen đũi như Ấng Gô La
Người ta cũng được đi ra đi vào
Độc tài như xứ Chú Mao
Nhân dân vẫn được đi vào đi ra
Chỉ riêng có tại nước ta
Người dân không được đi ra đi vào.

49.

Mang danh dân chủ cộng hòa
Đi ra khỏi tỉnh phải qua cửa quyền
Xuất trình giấy phép liên miền
Chứng từ thị thực ở miền nào qua

Đi vùng Kinh tế mới

50.

Đuổi dân ra khỏi cửa nhà
Bắt đi kinh tế thật là xót xa
Không sao sống được cho qua
Nên đành lại phải trở ra Sài Gòn
Chẳng ai giúp đỡ chăm nom
Cùng nhau vất vưởng, lom khom vĩa hè
Màn sương chiếu đất phủ che
Sinh ra bệnh tật khò khè ốm đau
Nhưng mà có sống được đâu
Bộ đội kéo đến hàng xâu xúc liền
Chúng đem bỏ tại Tam Biên
Rừng sâu núi thẳm oan khiên buộc vào.

51. Bài về tuy lời lẽ trách móc ông Thiệu nhưng cố ý chửi Cộng Sản vì chế độ VNCH mất rồi nên nhân dân mới bị bắt đi đào kinh khổ sở, ngoài ra còn có ý nói đến những người bỏ chạy cộng sản là khôn. Đề ý là chửi «mồ cha» tuy là tiếng chửi nhưng đượm tình thân ái .

Mồ cha thằng Thiệu rời dinh
Để tao ở lại đào kinh mỗi ngày
Thiệu ơi, mày cứ ở đây
Thì tao đâu phải đọa đày sớm hôm
Mày bỏ chạy là mày khôn
Mày mà ở lại lấm trôn cả đời

52. Bài hát «Vàm Cỏ Đông», sửa lời thành Vùng Bù Đẳng)

Ở tận Hoa-Kỳ anh có biết
Quê hương em đêch có gì ăn
Em mới dọn đến vùng kinh tế mới
Vùng Bù Đẳng hay vùng Bù Nho
Sắn ngô nhai mãi, khổn khổ vô cùng
Mý cú đi rồi, chồng học tập muôn năm....

Đi Vượt Biên

53.

Rủ nhau đi vượt biên
Mười hai cây vàng lá
Cùng nhau xuống Rạch Giá
Ta quyết chí đi ngay

54. Khi vượt biên có một trong 3 điều sẽ xảy ra :

Một là con bị bắt đi tù thì má nuôi con
Hai là con chết giữa biển làm mồi cho cá ăn
Ba là con đi thoát được thì con sẽ gửi tiền về nuôi cả nhà

Một là má nuôi con
Hai là con nuôi cá
Ba là con nuôi cả nhà

55. *Khi vượt biên có thể xảy ra chuyện gia đình ly tán, vợ lấy chồng khác hay chồng lấy vợ khác :*

Lầu nào cao bằng lầu ông Chánh,
Bánh nào trắng bằng bánh bò bông?
Anh thương em từ thưở mẹ bông,
Bây giờ sang Mỹ lấy chồng, bỏ anh.

56.

Một cây mười mấy ngàn đồng,
Em tui chắt bóp cho chồng em chui.
Chồng em sang Xứ Chồn Lùi,
Nó lấy vợ khác, em tui mất chồng!

57.

Em đi, anh nắm cổ tay
Anh dặn câu này, em chớ có quên
Đôi ta đã có lời nguyện
Lấy ai thì lấy, chớ quên gởi tiền !!

Đói

58.

Từ ngày Giải Phóng vô đây
Con chuột hết cống, con cầy hết phân
Từ ngày Giải Phóng vô đây
Ta ăn độn dài dài, ta ăn độn mì khoai

59.

Tháng tư dân đứng xếp hàng
Chờ mua gạo ký, củi than, bột mì
Bột mì đổi lấy sợi mì
Vì không có gạo ăn mì thay cơm
Miền Nam gạo trắng ngon thơm
Bỗng dưng biến mất Đảng gom giấu rồi
Cho dân ăn gạo mốc thối
Không ăn thì đói, treo nôi cầm hơi.

60.

Việt Nam dân chủ cộng hòa
Đồ đặc bán trước, cửa nhà bán sau
Ăn cơm chỉ có mắm, rau
Chớ ăn thịt cá mà đau dạ dày.

61.

Lương chồng, lương vợ, lương con
Đi ba buổi chợ chỉ còn lương tâm
Lương tâm đem chặt ra hầm
Vớ rau muống luộc khen thắm là ngon.

62.

Dân đói mà đảng thì no
Sức đâu ủng hộ, hoan hô suốt ngày
Đảng béo mà dân thì gầy
Độn bắp, độn sắn biết ngày nào thôi?

63.

Nhân dân thì chẳng cần lo
Nhà nước lo sắn bo bo mỗi ngày
Hãy chăm tay cấy tay cày
Nhịn ăn nhịn mặc chờ ngày vinh quang

64.

Cải biên ca dao «Mười thương»
Một thương phá hại xóm làng
Hai thương Bác bảo gian nan trường kỳ
Ba thương cơm độn củ mì
Bốn thương hội họp bất kỳ ngày đêm
Năm thương chân cứng đá mềm
Bắt đi đánh trận đông Miên hạ Lào
Sáu thương sản lượng bình cao
Để cho mức thuế ngày nào cũng tăng
Bảy thương sản xuất siêng năng
Thuế rồi nhịn đói nhịn răng cả nhà
Tám thương được hát quốc ca
Của hai nước bạn là Nga và Tàu
Chín thương nô lệ cúi đầu
Chùi giày Trung Cộng, quạt hầu Nga Sô
Mười thương có một Bác Hồ
Làm cho điều đứng cơ đồ Việt Nam.

65. Bài hát «Tinh đất đỏ miền Đông» là bài hát «mùi» của Việt Cộng được cải biên lại là :

Ai có qua phường 15 Yên Đổ
Thấy xe nó chở cả một đồng khoai mì
Cả khoai lang lại thêm khoai bí
Dân mình xếp hàng đăng ký..líí đem về ăn
Khi mới ăn thì mình khen nước nở
Ăn mấy bữa thì nổi ghẻ tưng bưng
Ghẻ sau lưng rồi lên mông đít
Ra chợ Bến Thành mua thuốc đem về thoa
ĐK:
Tổ quốc ơi
Ăn khoai mì ngán quá
Từ trận thắng hôm nay
Ta ăn độn dài dài
Từ trận thắng hôm nay
Ta ăn độn đều chi

66. Đại tá Phạm Tuân được đi theo phi thuyền của Nga được Cộng Sản ăn mừng, ca tụng là anh hùng trong khi người dân bị đói dài dài khiến người dân văng tục :

Một thằng lên vũ trụ
Trăm thằng đi Mút Cu (Moscou)
Nghìn thằng chè chén lu bù
Để dân đói khổ thò...cu ra ngoài

Đói Rách

67. Dân chúng chán ghét, khinh bỉ chế độ tột cùng nên thường dùng danh từ «cụ Hồ» để ám chỉ «của quý» của đàn ông và đàn bà để hạ nhục Bác. Ngoài ra, làng Bác còn hiểu là cầu xí. Đi thăm làng Bác là đi tiêu, đi tiểu.

Một năm hai thước vải thô
Nếu đem may áo cụ Hồ ló ra
May quần thì hở lá đa
Chị em thiếu vải hóa ra lố lờ
Vội đem cất ảnh bác Hồ
Sợ rằng bác thấy tô hồ bác thèm

68.

Tay cầm hai thước vải thô
Rưng rưng nước mắt em nhờ Đảng ta
May quần thì để vú ra
Nếu như may áo thì ra hở... đồ
Vội đem ảnh bác chụp vô
Nếu không cứ để tô hồ bác thèm

69.

Ai sinh thằng cáo thằng Hồ
Để em đói rách tô hồ không quần
Ai sinh thằng Duẩn thằng Duân
Em đã không quần, cái áo cũng không

70.

Ai sinh thằng Sắt thằng Đồng
Em đã mất chồng mất cả thằng cu
Ai sinh thằng Khú thằng Khu
Tổ cha giết mẹ, bỏ tù toàn dân
(Sắc :Nguyễn Sinh Sắc là HCM, Đồng :Phạm Văn Đồng, Khu : Trường Chinh Đặng Xuân Khu)

Độc lập - Tự do - Hạnh phúc

71. Xã Hội Chủ Nghĩa

Xạo hết chỗ nói (thông tin)
Xếp hàng cả ngày (phân phối lương thực)
Xiết hòng công nhân (quan điểm giai cấp)
Xoá hết chữ nghĩa (giáo dục)
Xuống hàng chó ngựa (chính trị)

72.

Ngày xưa nô lệ có cơm
Ngày nay độc lập xương sườn lòi ra
Ngày xưa nô lệ ở nhà
Ngày nay độc lập đi ra chiến trường (Cambốt)

73.

Hoan hô Độc lập Tự do
Để cho tứ nhá bo bo sái hàm

74.

Có áo mà chẳng có quần
Lấy gì Hạnh phúc, hỏi dân cụ Hồ
Có đói mà chẳng có no
Lấy gì Độc lập Tự do hỏi Trời?

Hợp tổ dân phố

75.

Mỗi đêm họp tổ tôi bời
Điểm danh kiểm thảo, nhiều lời dạy khôn
Nghe như nước chảy lá môn
Im lìm lơ đãng thả hồn bốn phương.

Hợp tác xã

Người dân không có quyền sở hữu đất đai, sản xuất theo hợp tác xã, phải bỏ vốn, bỏ công để bán cho hợp tác xã. Chính phủ khuyến khích dân trồng mía, nhưng năm 1990, để làm vừa lòng đồng chí Cuba, chính phủ cho nhập cảng ô ạt đường của Cuba khiến dân quê vỡ nợ, điêu đứng. Quá phần uất, người nông dân nữ ta thán:

76.

Đi làm hợp tác hợp te
Không đủ miếng giẻ mà che cái l**

77.

Bắt trồng mà chẳng thu mua
Tại sao đảng nở dối lừa nhân dân ?
Tiền cày, tiền giống, tiền phân
Một trăm thứ thuế đổ thân gầy gò
Dân đói mà đảng thì no
Kêu trời, kêu đất, kêu Hồ chí Minh !

78. *Lãnh đạo ngu dốt, bắt tài, láo khoét*

Trồng mía, trồng ốt, trồng hành
Vì nghe lời đảng mà thành bể niêu
Trồng tiêu rồi lại trồng điều
Vì nghe lời đảng mà niêu tan tành.

79.

Không nói láo không phải là Cộng Sản
Không ăn cháo đá bát không phải là đệ tử Mác-Lê

80.

Không lừa không phải Cộng Sản
Không đi chàng hảng không phải Việt Minh
Không ăn nói linh tinh không phải ủy viên
Không học thức mới vào Trung ương đảng

81.

Con cóc nằm cạnh bờ ao
Lăm le lại muốn đớp sao trên trời
Đảng ta nói dối cả đời
Đỉnh cao trí tuệ rạng ngời thế gian
Để dân chết đói thả giàn
Vợ chồng con cái bầu đoàn thê lương

82. Thứ nhất anh Ba, nhì Nha Khí tượng
(Anh Ba : Lê Duẩn; Nha Khí tượng VN nổi tiếng cho tin tức thời tiết luôn luôn sai)
83. Bão nắng mà trời lại mưa
Mấy thằng Khí tượng đoán bừa hại tao
Trời làm một trận mưa rào
Mấy thằng Khí tượng làm tao ướt rồi
Uớt thân ướt cả «bác Hồ»
Thôi đành để vậy tô hồ mà về
Trước khi đi ngủ thay đồ
Nhìn trong gương thấy Bác Hồ tồn teng
84. Họ Hồ ra đứng ngắm trăng
Thấy chú Cuội nằm dưới gốc cây đa
Họ Hồ mới gọi Cuội ta
Rủ cùng nói láo xem là ai hơn
Nghe Hồ miệng nói ngọt trơn
Cuội bèn quỳ xuống xin tôn làm thầy
85. Củ Chi là cái củ chi ?
Củ khoai chẳng phải củ mì cũng không
Củ Chi địa đạo tầm vông
Là nơi Đảng bịp bắt dân công làm
Lập lên ổ chuột trong hang
Dụ dân ngoại quốc làng chàng đến chơi !
86. Dân chúng lập lại các lời nói của Cộng Sản để châm chọc sự láo khoét ngu xuẩn của chúng như :
- Bác Hồ nói với Lê-Nin
Nước Nga chọn được Pu-Tin tự hào
Quay sang nói nhỏ bác Mao
Trung hoa lựa được Cẩm Đào là khôn
Bác Hồ bảo với Bác Tôn
Việt Nam toàn những mặt I**, mặt mo.
87. Trăng Liên Sô tròn hơn trăng nước Mỹ
Đồng hồ Trung Quốc tốt hơn đồng hồ Thụy Sĩ.
(lời nói của thơ ký của Phạm Văn Đồng)
88. Chân dép lóp bước lên tàu vũ trụ
(thơ của Tố Hữu ca tụng một cách ngu xuẩn là Phạm Tuân đi ké theo phi thuyền Nga bằng dép cao su Bình Trị Thiên !)
89. Đảng ta dưng bán san hà,
Là vì cái thói Lớp 3 Trường Làng.
Cờ Đỏ với cái sao vàng,
Cũng là tác phẩm Trường Làng Lớp 3.
Đảng là một lũ bê tha,
Người dân chủi đảng Lớp 3 Trường Làng.
Xi ke, cướp giật đầy đảng,
Đường lối chỉ đạo Trường Làng Lớp 3.

Đảng gồm một lũ tú bà,
Ma cô lãnh đạo Lớp 3 Trường Làng.
Cháu ngoan Bác quần khăn quàng,
Cũng từ tác phẩm Trường Làng Lớp 3.
Thấy gái thì mắt sáng ra,
Một lũ dâm tặc Lớp 3 Trường Làng.
Ngu dốt mà lại làm quan,
Không cần học hết Trường Làng Lớp 3.
Người dân đói rách không nhà,
Cũng do cái đảng Lớp 3 Trường Làng.
Phái nữ đem bán ngoại bang,
Việt Cộng một lũ Trường Làng Lớp 3.
(SonTrung's Blog)

90.

Tôi không biết ông Thiệu,
Yêu mến lại càng không,
Nhưng buộc phải thừa nhận
Một thực tế đau lòng,
Rằng ông ấy nói đúng,
Thời còn ở Miền Nam:
“Đừng nghe cộng sản nói.
Hãy xem cộng sản làm!”
Tôi sống ở Miền Bắc
Sáu mươi lăm năm nay,
Và buộc phải thừa nhận
Một thực tế thế này:
Rằng ta, đảng, chính phủ,
Thường hay nói một đảng
Mà lại làm một nẻo.
Nhiều khi không đảng hoàng.
(Thơ Thái Bá Tân)

Chân dung các tên cộng sản chóp bu

91.

Lâm tặc lăm tiền là Đoàn Nguyên Đức
Trí mà không thức là Ngô Bảo Châu
Anh dũng sống lâu là Võ Nguyên Giáp
Sặc mùi bá láp là ông Đỗ Mười
Chưa nói đã cười là Nguyễn Minh Triết
Giả danh Mác xít là Lê Khả Phiêu
Tham nhũng làm liều là cạu y tá (3Dũng)
Con người trí trá là Nguyễn Sinh Hùng
Ăn nói lừng khùng là Tô Huy Rứa
Không bộ nào chứa là Nguyễn Thiện Nhân
Vi gái quên thân là Nông Đức Mạnh
Thức thời, né tránh là Nguyễn Hải Chuyền
Miệng lưỡi dịu mềm là Vương Đình Huệ
Thiếu năng trí tuệ là Đinh La Thăng
Định hướng tối tăm là Nguyễn Phú Trọng
Trường kỳ thủ đoạn là Lê Đức Anh
Phát biểu lăng nhăng là Phạm Vũ Luận
Quen đánh giặc miệng là Trương Tấn Sang
Hán tặc chính danh là Hoàng Trung Hải

Ăn vụng nói dại là Đinh Thế Huỳnh
Nhiều vợ lắm con là chú Lê Duẩn!

Nhường đất, nhường lãnh hải (ài Nam Quan, Hoàng Sa, Trường Sa

92.

Nói lời phải giữ lấy lời
Đừng như Trọng lú nói rồi quên ngay
Ba đồng một nắm trâu cay
Hoàng sa đang bán từ ngày còn không
(Trọng lú : Nguyễn Phú Trọng : Tổng Bí Thư)

93.

Công hàm chữ ký của Đồng
Bây giờ còn chối lòng vòng làm chi
Dững nhất Sang Trọng đứng nhì
Trong ba thằng ấy Hùng thì đứng ba
Con ơi nhớ lấy lời cha
Nếu còn Cộng sản Trường Sa của Tàu
Tiên sư Việt Cộng Việt Nam
Cuối đời bán cả giang san nước nhà
Nói chi quần đảo Trường Sa
Đảng ta dâng cúng cho ba thằng Tàu
Nam Quan nay chẳng còn đâu
Biển Đông cũng vết cạn sâu cho Tàu

94.

Công lao xương máu năm nào
Bây giờ lãnh đạo mang trao cho Tàu
Nam Quan, Bản Giốc còn đâu
Hoàng Sa biển rộng cúi đầu cống dâng
Đời anh sống chết bao lần
Vì lòng yêu nước góp phần dựng xây
Bây giờ chính đảng một bày
Cướp đêm rồi lại cướp ngày không tha
Trong tay còn khẩu AK
Mong anh diệt lũ gian tà lưu manh

95.

Dân rằng Trọng lú Dững ngu,
Sang, Hùng như thể loài hươu về già.
Tiếng đồn từ khắp gần xa,
Mấy tên lãnh đạo thích gà mái tơ.
Lại quen cái thói chơi dơ.
Dân mình áp bức, tôn thờ ngoại nhân.
Cầm Đào dạy bảo, Trọng vâng.
Thích đâu đệ sẽ đem dâng hiến liền.
Miễn sao chúng đệ có tiền,
Thì còn có đủ uy quyền trong tay,
Tên nào phản đối giết ngay.
Chúng em thề quyết làm bầy tôi trung.
Cầm Đào sung sướng tốt cùng,
Bảo rằng các đệ Dững Hùng Trọng Sang.
Cắt thêm phần cuối Nam Quan,
Ba phần lãnh hải của Hoàng-Trường Sa,

Mỗi phần vải tỷ đô la.
Hợp đồng dứt khoát tiền qua hàng về,
Trọng rằng tiểu đệ xin thề,
Luôn luôn cúi phục làm bề tôi trung.
Đào rằng nay tận hưởng chung,
Mai dân nổi dậy thì chung Diêm Đài.

96.

Ngày xưa giặc Pháp mộ phu
Ngày nay đảng bán dân ngu lấy tiền
Đảng ta là đảng cầm quyền
Đảng bán ruộng đất lấy tiền đảng tiêu.

97.

Dân ơi ta bảo dân này
Dân ra ngoài ruộng, dân cày mình dân.
Cấy cây bổn phận con dân,
Quốc hội bận họp bán dần nước non.

98.

Tiên sư Cộng sản Việt Nam
Suốt đời bán cả giang san nước nhà
Còn trời còn nước còn non
Nếu còn cộng sản dân còn khổ đau.

99.

“Đ.M, cho tao chửi mày một tiếng
Đất của Ông Cha sao mày cắt cho Tàu ?
Ngậm phải củ gì mà mày cứng miệng
Đảng của mày, chết mẹ... đảng tào lao.
Chế độ mày vài triệu tay cầm súng
Cầm súng làm gì chẳng lẽ hiếp dân
Tao không tin lính lại hèn đến thế
Lại rụng rời... trước ách ngoại xâm
Mày vỗ ngực anh hùng đầy trước ngõ
Sao cứ luồn, cứ cúi, cứ van xin
Môi liền răng à thì ra vậy đó
Nó cạp mày, mày thin thít lạng thình.
Ông Cha mình bốn ngàn năm dựng nước
Một ngàn năm đánh tan tác giặc Tàu
Thân phận mày cũng là Lê là Nguyễn
Hà cơ gì... mày hèn đến thế sao.
Chuyện mày làm toàn dân đau như thiến
Mấy chết rồi, tao nghĩ chẳng đất chôn
Hãy tỉnh lại ôm linh hồn sông núi
Cứ đà này... chết tiệt còn sướng hơn.
Đàn gậy tai trâu... xem chừng vô ích
Giờ mày nghe tao chửi còn hơn không ?
(Trạch Gầm)

Qui hoạch (Cướp nhà cướp đất)

100.

Trên đồng cạn dưới đồng sâu
Đảng ta qui hoạch con trâu đứng nhìn
Dân oan khiếu kiện nổi lên
Kéo về Hà Nội công viên nhiều ngày

101.
Mấy đời bánh đúc có xương
Suốt đời Cộng Sản chẳng thương dân mình
Đất ngon nhà tốt chộp rình
Để cho khắp nước dân tình kêu la
Trâu ta ăn cỏ đồng ta
Mai kia quy hoạch cửa nhà còn đâu

102.
Việt Nam dân chủ Cộng Hòa
Nghe Tây đi bố bỏ nhà mà đông
Bây giờ bọn cướp hợp đồng
Cướp nhà cướp đất lấy tiền đảng tiêu

103.
Ăn mày là ai, ăn mày là ta
Bị đảng cướp đất hóa ra ăn mày
Đeo còng số tám trên tay
Dân oan cả nước ngồi đầy nhà...pha

Quốc Hội (bầu cử)

104. *Bầu cử bịp bợm*

Đảng ngồi đảng lác bầu cua
Mánh mung, chôm chĩa, chẳng thua cửa nào.

105.
Nước ta bầu cử tự do
Lọc qua, lừa lại cũng toàn Mác-Lê.

106.
Đảng cử là dân không cử, cử bầu
Đảng vì dân là đảng cướp của dân
Đảng yêu dân là dân mất mạng
Đảng yêu nước, đảng bán nước cho Tàu.

107.
Ông Anh, ông Kiệt, ông Mười
Dở khóc, dở cười biết chọn ông nào?
Ông nào, ông nào, ông nào
Một đồng một cốt làm sao bây giờ?
"Cửa mở", phải có giấy tờ
"Đổi mới" nhìn lại vẫn thời mấy ông.

Tham nhũng

108.
Phong lan, phong chức, phong bì
Trong ba thứ ấy, thứ gì quý hơn?
Phong lan ngấm cảnh cũng buồn
Phong chức thì phải cúi luồn vào ra
Chỉ còn cái phong thứ ba

109. Mở ra thơm phức, cả nhà cùng vui.
Thanh cha [tra], thanh mẹ, thanh gì
Hễ có phong bì thì nó Thank You !
110. Nhà ai giàu bằng nhà cán bộ
Hộ nào sang bằng hộ đảng viên?
Dân tình thất đảo bát điên
Đảng viên mặc sức vung tiền vui chơi.
111. Ai về qua tỉnh Nam Hà
Xem lũ đầy tớ xây nhà bê tông.
Tớ ơi, mày có biết không?
Chúng ông làm chủ mà không bằng mày!
112. Đảng đánh đồn địch, đảng đào địa-đạo, đảng đánh đĩ
Cộng cướp của-cải, cộng cắt cần cổ, cộng cướp công
113. Bộ đội buồng súng thì tha
Công an thì phải chặt ba khúc liền
Chúng là công cụ kiếm tiền
Làm cho xã hội đảo điên, quay cuồng.

114. *Tham những ăn to, ăn nhỏ dưới mọi hình thức. Muốn có điện vào nhà. dân quê phải bị đóng tiền làm cột điện và muốn được bắt điện vào nhà, người nghèo cũng phải vật heo vật gà làm thịt để đãi nhân viên làng xã và công ty điện lực của nhà nước. Người đi buôn phải đóng thuế cho công an ở nhiều trạm, người bệnh phải mua thuốc của bác sĩ với giá cắt cổ ngoài tiền lệ phí chẩn bệnh.*

Muốn cho điện sáng về nhà
Ruột lợn phải nổi, ruột gà phải treo.
Chiều chiều chim vịt kêu chiều
Một con đường nhỏ quá nhiều trạm thu.
Chim quyên nó đậu bụi riêng
Bác sĩ bán thuốc moi tiền bệnh nhân.

Sinh Bắc Từ Nam

115. *Nhiều thanh niên ra đi với sứ mạng Sinh Bắc Từ Nam, bị phơi thây trên Trường Sơn khiến người dân oán hận*

Trường Chinh, Lê Duẩn, Văn Đồng
Cả ba đồng lòng giết chết con tôi

116. Trời sinh cộng sản làm chi,
Bắt dân ta phải ra đi chiến trường.
Tuổi trẻ nát thịt tan xương,
Tuổi già tải đạn, tải lương đêm ngày.
Trường Chinh, Lê Duẩn, Văn Đồng
Ba thằng cùng béo, vật lông thằng nào?
Vật lông cả đám cho tao !

117. Ngày 27-4-1975, tại bưng Sáu Xã (Thủ Đức), cán binh Cộng Sản tên Nguyễn Văn Được bị bắt, xét trong túi ba lô thấy có 2 câu thơ viết trên một mẫu giấy thuốc lá Nam Định bày tỏ tâm tư hối tiếc, lo lắng cho tương lai:

Dép râu dẫm nát đời son trẻ
Nón tai bèo che khuất nẻo tương lai

118. Không phải tất cả cán binh CS đều được đãi ngộ sau chiến thắng. Kẻ không phe đảng thì bị giải ngũ, bị về hưu non, trở lại đời sống dân dã cũng nghèo khó.

Lạy Thượng đế bao giờ con hết khổ
Tổ cha mày còn khổ mãi nghe không ?
Ai bảo quyết chí chung lòng
Đi theo Cộng Sản vót chông diệt thù
Bây giờ mới biết rằng ngu
Tinh ra thì cũng đã gù cả lưng.

119.

Em là thanh niên xung phong
Đắp đường, tải đạn, long đong tháng ngày
Đảng nuôi hai bữa một ngày
Cơm độn ba bát, muối đầy lòng tay
Áo quần hai bộ đổi-thay
Một năm đi phép mười ngày... “có lương”
Cho nên chẳng có người thương
Xuân tình chợt gặp giữa đường với nhau
Nói ra bảo kể khổ đau
Thời gian thấm thoát bước mau về già
Sốt rùng da má, mắt lòa
Đảng cho giải ngũ về nhà ăn rơm
Tuổi xuân chôn chôn Trường sơn
Nhiều cô thai nạo vứt chân cây rừng
Về làng chân bước ngập ngừng
Tương lai mờ mịt, gối trùng, lưng cong
Biết khôn đã chót vào tròng !!!”

120. Đau đớn nhứt là bọn Giải Phóng miền Nam bị giải thể, bị vắt chanh bỏ vỏ

Cán bộ tập kết miền Nam
Múi chanh vắt cạn đi nằm gốc me
Bọn này mặt mũi đen xì
Để cho chết hết sá gì bọn bây
Ngày xưa chống Mỹ chống Tây
Ngày nay chống gậy ăn mày áo cơm.

121.

Và các bà mẹ chiến sĩ bị bạc đãi tru tréo :
Phải chi tao biết tụi bây phản trắc
Tao kêu lính Quốc Gia bắt nhốt hết rồi

122. Biết thì đã muộn, nhưng dân chúng miền Nam còn đặc biệt oán ghét bọn CS Ba Mươi

Việt Cộng bắt được còn tha
Ba mươi bắt được lột da chặt đầu.

Thi đua

123. *Cái xảo quyết của cộng sản là khai thác sức lao động của nhân dân để phục vụ cho đảng và cấp lãnh đạo bằng các cuộc thi đua trong mọi đoàn thể, cơ sở sản xuất với khẩu hiệu «Lao động là vinh quang». Dân đen, thanh thiếu niên, phụ nữ nai lưng làm việc ngày đêm trong khi cấp lãnh đạo phê phờn ăn trên ngòai trước, trấn áp bóc lột dân lành dưới mọi hình thức. Sau đây là những lời vừa chế giễu bọn cộng sản, vừa than trách thân phận :*

Công nhân giai cấp tiên phong
Ăn đói, vác nặng, lưng còng mắt hoa
Một người làm việc bằng ba
Để cho lãnh đạo xây nhà xây lãng
Mọi người thi đua thật hăng
Để cho lãnh đạo ăn nằm thành thơi
Công nhân vợ ốm con cô
Lãnh đạo nhà đẹp, xe hơi bễ bễ
Bao giờ cho hết trò hề ?

Tiếng Việt «mới»

124.

Ở tại xứ U-SA này
Có đài của Mèo tên Rày Ep-A (RFA)
Tiếp tay bác đảng truyền qua
Các từ quái gỡ chữi cha dân mình
Vi khuẩn tả, dương tính tình
Địa bàn, trọng điểm tình hình ra sao
Chúng dùng chữ nghĩa thật cao
Dối gạt dân chúng biết sao mà lường
Nào là lực lượng chức năng
Lũ lực đồ bộ lãng nhãng địa bàn
Phun hóa, xử lý làng nhàng
Ăn nói ngược ngạo đủ đảng ngu si
Dịch bệnh triển khai như ri
Tăng cường giám sát cái gì vệ sinh
Đường phố cơ sở thức ăn
Chúng nói xằng bậy chằng phăng vào đầu.

125.

Bao nhiêu tiền sĩ giáo sư
Trình độ tiểu học dốt ư dốt à
Bóp méo ngôn ngữ nước ta
Cụm từ, bức xúc ỉa ra đầy đường
Hầm hố chúng ở là thường
Chữ nghĩa chúng chế từ trường này ra
Ỉa nam, ỉa nữ đảng ta
Đem vào giải phóng dân mà biết chi
Xưởng để là cái chi chi
Tạo ra những giống ngu như bác Hồ
Chế biến những chữ hồ đồ
Dạy dân ta nói bô bô suốt ngày.

Việt Kiều

126.

Ngày đi, đảng gọi “Việt gian”
Ngày về thì đảng chuyển sang “Việt kiều”
Chưa đi: phản động trăm chiều
Đi rồi: thành khúc ruột yêu ngàn trùng.
Trốn đi Đảng bắt đến cùng
Trở về mời gọi sẵn lòng đô-la
Đảng ta ân đức bao la
Làm Cụ thằng đểu, làm Cha thằng lừa.

127.

Việt Minh, Việt Cộng, Việt kiều
Trong ba Việt ấy đảng yêu Việt nào ?
Việt Minh thì tuổi đã cao
Việt Cộng ốm yếu, xanh xao, gầy còm
Việt kiều gót đỏ như son
Đảng yêu, đảng quý như con trong nhà
Chỉ cần mấy xấp đô-la
Việt gian phản quốc hóa ra Việt kiều.

128.

Việt Minh, Việt Cộng, Việt kiều
Trong ba Việt ấy em yêu Việt nào?
Việt Minh tuổi tác đã cao
Việt Cộng gian ác, em yêu Việt kiều.

129. *Việt Kiều về nước làm ăn bị giựt*

Việt kiều ngồi thả trên cầu
Đảng như bầy chó đứng chầu dưới sông
Ăn no Đảng nổi chửi ngông:
Bắt, giam, quản chế, siết gông dân lành.

130.

Ngày xưa chửi Mỹ hơn người
Ngày nay nịnh Mỹ hơn mười lần xưa
Ngày xưa đánh Mỹ toi bời
Ngày nay con cái lại lừa sang đây
Ngày xưa Mỹ xấu Đảng hay
Ngày nay Đảng ngửa hai tay xin tiền.

«Ranh ngôn» thời Công Sản

131.

Lao động là vinh quang
Dại ngang là chết đói
Khôn ngoan đừng nghe xúi
Hay nói thì đi tù
Lù khù đi kinh tế mới
Muốn kiếm lợi phải biết mảnh mung
Chớ dại mà theo chủ nghĩa anh hùng

- Chỉ có khùng mới nghe Cộng Sản.
132. Khoai lang úng nước khoai lang sùng
Lấy chồng cán bộ, lấy thằng khùng sướng hơn
133. Khổ qua thiếu nắng thì đèo
Lấy chồng lính Ngụy có nghèo cũng hơn.
134. Lấy chồng cho đáng tấm chồng
Lấy thằng cộng sản chỉ bằng hai con.
Chú thích : Bồng hai con : Luật gia đình CS chỉ cho người dân được phép có 2 con.

Xã hội băng hoại

135. Chiều chiều trên bến Ninh Kiều
Dưới chân tượng bác, dĩ nhiên hơn dân!
Trăm năm bia đá cũng mòn
Bia chai cũng vỡ, chỉ còn bia ôm.
136. *Nghề giáo là nghề chết đói dưới thời Cộng Sản, không ai chịu thi vô học trường Sư Phạm nên có câu :
Thứ nhất vào Y, thứ nhì vào Dược, Bách Khoa tạm được, Sư Phạm vất đi.*

Thầy giáo, lương lãnh ba đồng
Làm sao sống nổi mà không đi thỏ
Nhiều thầy phải đập xích lô
Làm sao xây dựng tiền đồ học sinh?
Có tiền ắt có đồ sinh
Cô giáo lớp mình phải bán bia ôm
Bia ôm đổi lấy chén cơm
Gặp phải học trò hàn hôn nổi gì?

137. Trăm năm Kiều vẫn là Kiều
Muốn đậu tốt nghiệp phải liêu... copy
Lãnh đạo cũng thế còn gì
Học hành ôn luyện làm gì cực thân?
Thật thà nên chẳng có phần
U mê dốt nát nên thần, nên quan.

Xuất khẩu lao động, lầy chồng ngoại

138. Tìm em như thể tìm chim
Chim bay biển Bắc, anh tìm biển Đông
Tìm chi cho phải mất công
Đài Loan, Hàn Quốc em đông mất rồi.
139. Tiếc thay cây quế còn soan
Để cho đám mọi Đài Loan nó trèo
Nó trèo mặc kệ nó trèo
Lấy tiền nuôi mẹ chèo queo ở nhà.

140.
Nơi nơi dân học tiếng Tàu
Tíu na má nị... đâm đầu lấy Hoa
141.
Má ơi đừng gả con xa
Gả con qua Mỹ để mà yên thân
Má ơi đừng gả con gần
Công an bộ đội cù lần bọn ngu .
142.
Về vang thay lãnh tụ ta
Đem dân xuất khẩu bán ra nước ngoài

Xuất ngoại du học

143.
Ai ơi có ghé Sài-Gòn
Nghe bọn Việt Cộng nói dòn ô-kê
Ngày nào Tây Mỹ đều chê
Bây giờ con cái cho về U-SA
Ê-Rô (euro) cùng với đô-la
Chúng tuồn ra để mua nhà mua xe
Có đũa cũng học ba que
Có đũa cũng học xì ke đứng đường.
144.
Chủ tịch nằm ngủ trong lãng
Trung ương nghỉ mát lãng xăng trở tài
Phu nhân buôn lậu dài dài
Cô chiêu cậu ấm nước ngoài yên thân
Chung qui chỉ chết thẳng dân.

Thay lời kết :

145. *Nếu còn Cộng Sản ta còn đấu tranh*
- Đảng dừ dất thiếu nhi thành trộm cướp
Giải phóng đàn bà thành đĩ, thành trâu
Giúp người già bằng bắt bớ rẻ dàu
Và cải tiến dân sinh thành xác mướp
Đảng thực chất chỉ là Đảng cướp
Dựng triều đình mông muội giữa văn minh
Sống tạm thời nhờ thủ đoạn yêu tinh,
Nhờ súng đạn Tàu, Nga, bắt bớ
Đảng tắt thở cuộc đời mới thở
Đảng còn kia bát phở hóa thành mơ !
146. *(Đảng / Khuyết Danh Vô Đề)*
Nhớ ngày mừng 3 tháng 2
Liềm búa lễ đài máu đỏ mưa sa
Nhớ ngày mừng 8 tháng 3
Đàn ông đi lính, đàn bà đi phu
Nhớ ngày 26 tháng 4

Thanh niên chết trận hoặc tù quanh năm
Nhớ ngày mừng 1 tháng 5
Công nhân đào đất xây lăng bác Hồ
Hai mươi tháng 7 lập lò
Thương binh, tử sĩ được tờ về vang
Bước sang tháng 8 rõ ràng
Phất cờ khởi nghĩa, xóm làng mừng vui
Nào ngờ vận nước còn xui
Mùng 2 tháng 9 ngậm ngùi Việt-Nam
Ái quốc lại hóa Việt gian
Chiến tranh huynh đệ tương tàn từ đây
Con cô, vợ góa, mẹ gầy
Rừng xanh tàn úa, máu đầy biển Đông...

147.

Dịch heo nối tiếp dịch gà
Bao giờ dịch đảng cho bà con vui.
Bao giờ dân có cái ăn ?
Bao giờ Đảng chết để dân ăn mừng
Bao giờ Y Tá Dũng cầm
Xuống ngôi thủ tướng nhân dân vui mừng.

148.

Bây giờ Hồ cạn Đòng khô
Chinh rơi, Giáp rách, cơ đồ chưa yên
Còn trời còn nước còn non
Nếu còn cộng sản ta còn đấu tranh.

Lâm Văn Bé

Tháng tư 2013

(để nhớ lại tháng này 38 năm trước)